

tampen af ett tåg. — *f*) Tecken eller märke på kort; äfv. prick på tärningar. *Få upp tio ögon på tärningarna.* — *g*) (på växter) Liten utväxt knopp, som är första tecknet till blifvande blad, stjelk, qvist, gren, eller till ny växt.

ÖGBULT, m. 2. (skepp.) Hackbult med ett stort öga i ena ändan.

ÖGBÄNDESEL, m. 2. pl. — *bändslar.* (skepp.) En bändsel, som brukas att bilda ett öga i ett tåg.

ÖGELJERN, ö'ggla'järn, n. sing. Platt stångjern, 6 tum bredt, 1/2 tum tjockt, 2 1/2 aln långt, antingen med begge ändar sammanviket som en ögla, eller ock oviket.

ÖGLA, ö'ggla, f. 1. (af *Öga*) Liten rund öppning eller slinga, hvarigenom något trädes.

ÖGLESÖM, ö'gglesömm, m. sing. Ett slags fältskärrsöm.

ÖGNA, ö'ggna, v. a. o. n. 1. 1) Se, skåda. *Så länge jag kunde ö. honom. Så långt man kan ö.* — 2) (endast neutralt) Flyktigt skåda, blicka på något. *Ö. i en bok. Ö. på något. Ö. igenom* se *Genomögna.*

ÖGNABLICK, m. fl., se *Ögonblick.* &c.

ÖGNBAD, n. 5. Flytande, äfven gas- eller ångformigt ämne, som anbringas omedelbart på ögat, för att stärka det eller såsom medel emot någon dess sjukdom.

ÖGNBALSAM, ö'gånbbälsamm, m. 3. Balsam, som är nyttigt för ögonen.

ÖGNBINDEL, m. 2. pl. — *bindlar.* Bindel, hvarmed ett sjukt öga betäckes, eller som användes efter operation på ett öga.

ÖGNBLICK, n. 5. 1) Den tid, som förgår under en blinkning med ögonen. — 2) Hvarje minsta del af tidsföljden. — 3) (i allmänhet) En ganska kort tid. *Vänta ännu ett ö. Njuta ett ö-s hvila. Intel ö. är att förlora. Det var ett ö-s verk. Hvarje ö.,* bestämdigt, när som helst. *Intel ö.,* aldrig, t. ex.: *Vi voro intel ö. åtskilda. I ett ö.,* på möjligaste korta tid; helt hastigt. *Om ett ö.,* som snarast, helt snart. *På ö-el, i ö-el,* genast. *För ett ö.,* under en ytterst kort tid; en liten stund. *För ö-el,* då för tillfället, nu för tillfället, i denna stund.

ÖGNBLICKLIG, a. 2. Som sker i ett ögonblick.

ÖGNBLICKLIGEN, adv. I ett ögonblick, på ögonblicket.

ÖGNBRYN, n. 5. De bågformigt växta, små håren ofvan ögonlocket.

ÖGNDOKTOR, ö'gänn'då'cktårr, m. 3. Se *Ögonläkare.*

ÖGNFLUSS, m. 3. Ögonens rinnande.

ÖGNFÄGNAD, m. 3. Något som fögnar ögat, gör på ögat ett behagligt intryck.

ÖGNFÄSTE, n. 4. Stadigt mål för ögat. *Få ö. på något,* få något väl i sigte, komma i tillfälle att riktigt kunna betrakta något.

ÖGONGLAS, n. 5. Se *Okulärglas.*

ÖGONGLOB, ö'gånnglób, m. 3. Se *Ögonsten.*

ÖGONGROP, f. 2. Se *Ögonhåla.*

ÖGONHINNA, f. 1. Hinna i ögat. Jfr *Hornhinna, Näthinna.*

ÖGONHUD, f. 2. Huden på ögonstenen.

ÖGONHÅLA, f. 1. Den af flera ben bildade hålighet, hvari ögat är infattadt.

ÖGONHÅR, n. 5. Hår i ögonlockets kant.

ÖGONKAST, n. 5. Blick. *Vid första ö-el. Gifva någon ett ö.*

ÖGONKLOT, n. 5. Se *Ögonsten.*

ÖGONKOPP, m. 2. Kopp, hvari ögonen badas.

ÖGONLOCK, n. 5. Den, med hår i kanten försedda, rörliga hinna, som, då den nedfalles, tjeñar till att betäcka ögat.

ÖGONLUST, f. sing. Se *Ogonfägnad.*

ÖGONLÄDER, n. 5. Se *Skyggglapp.*

ÖGONLÄKARE, m. 5. Läkare, som isynnerhet sysselsätter sig med ögats sjukdomar och ögonoperationer.

ÖGONMUSKEL, m. 3. pl. — *muskler.* Muskel, som tillhör ögat.

ÖGONMÅTT, n. 5. Färdigheten att ifrån ett föremåls skenbara storlek och af dess afstånd sluta till dess verkliga storlek; eller också att ifrån dess kända storlek och synvinkeln sluta till afståndet. *Geometriskt ö.,* förmågan att gissningsvis bestämma föremålens afstånd, storlek och läge mot hvarandra, efter de olika synpunkter, hvarifrån de iakttagas. *Militäriskt ö.,* förmågan att, efter fältets natur, kunna vid första ögonkast finna, hvad der kan företagas, och hvad fördel deraf kan vinnas för trupperns uppställning, rörelser och strid. *Hafva godt, säkert ö. Mäta med ö. Döma efter ö.*

ÖGONMÄRKE, n. 4. 1) Punkt, föremål, som tages till märke för ögat, att derefter rätta sig, t. ex. vid styrning, o. s. v. *Taga ett kyrktorn till ö.* — 2) Se *Ögonpunkt.* — 3) (fig.) Syfte, mål. *Det skall blifva mitt förnämsta ö. att söka förtjena er godhet. Hafva något till ö.* — Skrifves äfv. *Ögnamärke.*

ÖGONNERV, ö'gänn-närrv, m. 3. Nerv, som tillhör ögat.

ÖGONNÅL, f. 2. Se *Liknål.*

ÖGONNÅT, n. 5. Se *Näthinna.*

ÖGONPAR, n. 5. (poet.) Begge ögonen.

ÖGONPULVER, n. 5. Pulver, nyttigt för ögonen.

ÖGONPUNKT, m. 3. Så kallas, i en perspektiv-målning, den punkt, hvarifrån ögat anses hafva sett föremålet.

ÖGONRING, m. 2. Se *Iris,* bem. 3.

ÖGONSALVA, f. 1. Yttre läkemedel för ögat, i form af salva.

ÖGONSIGTE, n. 4. Se *Sigte,* bem. 1. *För-lora något ur ö. Komma ur ö. Släppa ur ö. Taga i ö.,* bese, besigtiga.

ÖGONSJUK, a. 2. Sjuk i ögonen.

ÖGONSJUKA, f. sing. Se *Ögonsjukdom.*

ÖGONSJUKEGRÄS, n. 5. Örten *Pyrola uniflora,* med en liten hvitaktig, alltid nedåt vänd blomma.

ÖGONSJUKDOM, m. 2. Sjukdom, hvaraf ögat angripes.

ÖGONSKENLIG, a. 2. Aldeles uppenbar, synbar, tydlig. *Ö. fara.* — *Ögonskenlighet,* f. 3.

ÖGONSKENLIGEN, adv. Aldeles uppenbart, synbarligen. *En ö. falsk uppgift.*

ÖGONSKÄRM, m. 2. Skärm till skydd för ögat.

ÖGONSNUS, n. sing. Snussort, som är nyttigt för svaga ögon.

ÖGONSPEL, n. 5. (fig.) Talande blickar.

ÖGONSPRÅK, n. 5. Meddelande af tankar och känslor medelst ögat.

ÖGONSTEN, m. 2. 1) Sjelfva ögat, bestående af ett genom sex muskler åt alla håll rörligt klot, infattadt i ögonhålan och till det yttre skyddadt genom ögonlock, ögonhår och ögonbryn. (Fam.) *Akta som ö-en,* på det nogaste akta. — *Syn. Ögonklot.* — 2) (fig.) Synnerligt afhållen person. *Hon var hans ö.* — Skrifves äfv. *Ögnasten.* —